

STUDENTEN-WEEKBLAD.

Redacteuren: G. J. van den Broek, L. Doedes, G. D. Jordens,
J. F. Ligtenberg, Ch. J. I. M. Welter.

Dit blad verschijnt Donderdags, behalve in de vacantiën. De abonnementsprijs is f3,50, bij vooruitbetaling f3,— per jaar.

De jaargang loopt van 1 October tot 30 September. De prijs der advertentiën is 10 cents per regel.

UITGEVER:
J. WALTMAN Jr.
DELFT.

Inzendingen die Dinsdagmiddag 12 uur niet aan het redactie-adres zijn bezorgd, kunnen niet meer in het eerstkomend nummer worden opgenomen.

Het adres voor redactie en administratie is: Binnenwatersloot 33.

R E D E

GEHOUDEN DOOR DEN

President van het Delftsch Studenten-Corps,
den Heer P. L. DUBOURCQ,
BIJ GELEGENHEID VAN DE
52ste DIËS NATALIS,
op Vrijdag 23 Maart 1900.

Mijne heeren,

Zoo is het dan weer gekomen, dat moment van hooge plechtigheid, van stille ernst, staande met een schok te midden der feestvreugde: 't moment van 't melancholieke scheiden van den tijd, waarop we voelen, dat alweer een tijdperk achter ons ligt, een jaar van 't leven van ons Delftsch Studentencorps.

En we verdiepen ons een oogenblik in herinneringen aan 't vele, dat is geschied in 't jaar, dat achter ons ligt en we gaan na of de illuzies, die we ons een jaar geleden stelden, zijn verwezenlijkt; maar dan ook voelen we nieuwe kracht in ons ontwaken, zetten we ons heen over tegenspoeden en droefenis, die we mogelijk hebben gevonden, en we staan weer aan 't begin van een nieuw jaar met illuzies en idealen en blijde hoop.

Zoo willen we dan allereerst onzen blik wenden naar wat is geschied. Het jaar, dat thans achter ons ligt, is voorzeker geweest van groote belangrijkheid, want hoog-op bloeide het leven en er was drukte en vertier.

Nieuwe dingen zijn geboren en frissche ideeën hebben er gewaaid en men is er meer mee vertrouwd geraakt, dat heden ten dage de student niet meer kan en mag zijn, wat de traditie wel heeft gewild.

Achter ons ligt de tijd, dat student-zijn beteekende pleinpouvoir hebben in losbandigheid en verkwisting, dat onze vrijheid en weelde diende om studentikoos te handelen of zorgeloos te leven. De verhalen van dien tijd zijn legenden geworden.

Want de tijd met zijn nieuwe eischen en hogere ontwikkeling, met zijn reusachtig geworden mechanisme en time-is-money-geest, heeft de menschen voortgezweept en hun elkaar concurrentie doen aandoen. Vele begrippen zijn verouderd als de trekschuiten, nieuwe toestanden en nieuwe gedachten ontstonden nu wetenschap en techniek de menschen, in den beginne om die concurrentie, logisch leerden denken naar snelle verbeteringen.

Zoo zijn duizenden nieuwe ideeën opgegaan, heeft men met verwondering gezien 't bestaan van vast-ingeroeste fouten.

En voor wie oogen heeft om te zien is het waar te nemen, dat in dezen tijd een nieuwe is bezig om geboren te worden, zooals door alle eeuwen heen de nieuwe tijden bestaande hebben vervangen.

En steeds heeft het nieuwe te strijden met de geboorterechten van 't bestaande, met de gemakzucht der menschen, met de apathie van hen, die 't bestaande willen handhaven, omdat ook eens dat nieuw was en op den weg van den vooruitgang lag. En zoo ontstaat de strijd met de jongeren, de enthousiasten, met hen die reiken naar hunne idealen, de voorgangers van het nieuwe.

Want de tijd is steeds de gemiddelde. Niet blijft hij

stilstaan, omdat stilstand ware de versuffing en verslapping en ten slotte de dood, maar ook niet springt hij vooruit, ons overvallende met nieuwe dingen, maar zijn gestadigen vasten gang zal niemand vermogen tegen te houden. En aan de jeugd 't enthousiasme voor den vooruitgang!

Zoo, mijne heeren, is de tijdsverandering ook in ons Corps merkbaar en houdt zij bijna gelijken tred met die in de maatschappij daarbuiten.

Hoe ware het anders.

Waar de studie voor ingenieur ons bovenal leert het maken van logische gevolgtrekkingen, het zuiver denken en het vaststellen der feiten met hunne onvermijdelijke gevolgen, daar kan hier niet achterblijven het streven naar zuivere toestanden, groote gelijkheid, uit 't gevoel voor logica.

Want zijn we er trotsch op buiten de maatschappij te staan, we zijn uit de maatschappij en onze toekomst is daarin en 't is onze leeftijd van enthousiasme en idealen, die 't volmaakte zoekt te verwezenlijken en 't schoone en goede doet ont.

En de reactie hiertegen zal steeds veld verliezen, omdat het is de eeuwige wet van den tijd, omdat nog nooit het verwezenlijkte, 't daarom-uitgewerkte, verouderde en verslapte, 't heeft kunnen houden tegen de jonge, aanstormende idealen, die steeds nieuwe, krachtiger versterking ontvangen.

En zooals men zich nu verbaast over de vasthoudendheid onzer voorouders, zoo zullen onze nazaten zich wellicht verwonderen over de hedendaagsche reactie.

Maar zoo als nieuwe dingen ook hier werden geboren, hebben we ook hier gehad den daarmee verbonden strijd.

En die strijd heeft ze doen komen, de nieuwe dingen en ingang doen vinden.

En zoo zijn er geweest hier heftige kampen en beroering en daarmee is gepaard gegaan verbittering van gemoederen en persoonlijke antipathieën.

En dit is het groote kwaad.

Want 't is bekrompenheid van geest een persoon om zijn ideeën te veroordeelen.

Wie ons Corps waarachtig liefheeft en voelt voor haar bloei en zuiver bestaan, hij zal op zij zetten alle persoonlijke vooroordeelen, omdat hij daarmee aantast het wezen en 't hooge doel van onze Corporatie.

Er is dan in het afgelopen jaar veel nieuw geworden in den geest van het Corps. En er zijn er, die dit betreuren, omdat met die algeheele nieuwheid veel actie is verloren gegaan. Maar de actie is niet boven den vooruitgang te stellen, en is er dan een oogenblik van relatieve stilstand, onvermijdelijk volgt hierop jongere actie en nieuwe reactie.

Niet schoon en vreugdevol was de aanvang van het 52e Corpsjaar.

Was reeds de viering van den Corpsdiës tot in April uitgesteld om rouw over 't ons ontvallen van jonge krachten, weldra werd het Corps opnieuw in rouw gestoken.

Godin de Pestors, bijna het doel van zijn studiën bereikend, overleed den 22sten April. Vele zijner vrienden en kennissen deden den gestorvene uitgeleide, toen hij naar zijn graf werd gevoerd.

En den 5den Juni ontviel aan de P. S. Prof. Huet de

bekende en beminde hoogleeraar, waarop andermaal 't Corps den rouw aannam.

Dat hunne nagedachtenis blijve bewaard.

De groentijd kwam en goed werkten de nieuwe maatregelen van den Senaat op de vermogens der candidaat-leden, blijkens de goedgeslaagde, genoegelijke avonden van Apollo en Tooneel.

Groote vreugde heerschte er in 't Corps over de aankomst van zooveel jong bloed.

Na den groentijd kwam ook hier aan de orde de kwestie, die thans meerdere corpsen in beroering brengt, zal het Corps zijn een gezelligheids- of een utiliteits-vereeniging.

Na veel debatteeren oordeelde men, dat het Corps om utiliteits-vereeniging te zijn moest wezen een vereeniging van alle studeerenden, dat de behartiging der studiebelangen dus niet toe kwam aan het Corps zooals het thans is.

En zoo bracht de laatste Commissie ter Behartiging van de Studiebelangen haar verslag uit.

Hier is het niet de plaats daarover een oordeel te vellen; alleen zij hier gezegd, dat de commissie zich dit jaar in grooter belangstelling dan vroeger mocht verheugen.

Reeds in December kwam de Almanak uit en wat zal ik u zeggen van dit 50ste Corpsboek, zoo keurig uitgegeven? Bij zijn uitkomen hadden reeds velen Delft verlaten, toch zal ook dit jubileum blijven in de herinnering van hen die het meemaakten.

In het gescheiden jaar waren het vooral de vereenigingen, die naar buiten getuigden van de krachten in ons D. S. C. en daarom juichen we hier met haar bloei en voortuitgang.

Zoo zien we staan, als de essentie van een studenten-corps, de Societeit. En de Phoenix, waar we gezelligheid vinden, onzen geest verrijken en onze feesten geven, voor haar is zeker het vorig jaar geweest een gewichtig moment in hare geschiedenis.

Heeft zij haren leden niet na lange tijden van moeite en vergeefs pogen kunnen voorleggen een plan tot aankoop van grond en zijn we met haar niet blijde, dat ons tehuis nu zal worden vergroot om den steeds grooter wordenden toevloed van jongeren te kunnen bevatten? Dat de Phoenix, te groot toen zij gebouwd werd in '77 en reeds nu te klein, niet alleen de vooruitgang in getalsterkte, maar ook in kracht van hare leden moge zien. Want alleen dan zullen we kunnen dragen het groote werk, dat we gaan ondernemen.

Apollo vierde haar 10de Lustrum.

Was reeds de uitvoering in den groentijd geweest een krachtige en mooie uiting, dit Lustrum met haar beide uitvoeringen heeft getoond welken graad van bloei Apollo heeft bereikt.

En zal ik u dan in herinnering brengen den 3den Juni, toen met wild enthousiasme de roeiers van Oudshoorn door het Corps werden ingehaald?

Is er een jaar geweest in de geschiedenis van ons Corps, dat Laga's seniores overal de prijzen behaalden en haar maakten tot de eerste roeivereeniging?

Helaas mocht niet als kroon op zooveel succes worden gezet de overwinning in Henley.

Weerbaarheid viert haar 2e Lustrum. Ook deze vereeniging getuigt van kracht en welvarendheid en hare wedstrijden toonen de bedrevenheid harer leden. Moge het de jubelaris blijven welgaan.

Dan herinneren we ons de uitvoering en de worstelwedstrijden van Odin, de avonden van Vrije Studie en Debating, de mooie soirée van Tooneel en de korte wintervreugde, die de IJclub ons gaf.

En dan mijneheeren, kunnen we het nieuwe jaar ingaan.

En als we dan trachten te begrijpen wat 't zal zijn, dat de toekomst ons zal wezen, als we dan in onze liefde voor het Corps bij 't beginnen van een nieuw tijdperk enthousiaster wenschen, dat vele bestaande onzuiverheden zullen worden weggenomen, dan is het allereerst aan u, leden van het eerste jaar, dat we denken.

Want gij zult zijn de bezitters dier toekomst. Niet voor niet hebben we u in zoo groote getale met vreugde in ons midden ontvangen, maar omdat we verwachten, dat gij het werk van onze voorgangers en van ons zoudt voortzetten.

Want de humane groentijd, die u gewerd, heeft niet

gediend om u minder schroom te doen gevoelen in 't uiten van uw studentikositeit, maar om uw jeugdige aspiraties niet met ruwheid te krenken of te vernietigen.

Weet, dat ge reeds nu verplichtingen hebt aan het Delftsch Studenten Corps. Want misschien hebt ge het reeds kunnen bemerken, dat deze tijd van uw leven is de allerschoonste, omdat ge van onbezonnen schooljongen hier wordt gevormd tot man, tot mensch.

Ge zult later dezen tijd met geheel uw harte dankbaar zijn, omdat hij uw oogen heeft gericht op de wereld en uw ideeën heeft tot rijpheid gebracht, uw karakter gevormd.

Weet dus, dat wij, die daarom onze groote liefde voor het Corps gevoelen, van u verwachten, dat ge zult kennen, wat het Corps van u vereischt.

Want het Corps eischt van u terug, dat ge haar vooruitgang zult weten te bewerken, dat ge haar goede instellingen zult handhaven, dat ge niet het recht neemt u te onttrekken aan de dingen, die zij u oplegt.

En als ge straks de jongeren zult ontvangen, voel dan bovenal de zware verplichtingen, die op u rusten. Beschouw een groen niet als een voorwerp, waarop ge uw bruutheid den vrijen teugel kunt laten of dat er is voor uw amusement, want gij zult hem hebben in te leiden in onze samenleving, opdat hij worde een goed lid van ons Corps.

Ken de verantwoordelijkheid, die dan de uwe is en zorg, dat ge tegen dien tijd hebt leeren kennen en begrijpen het doel en het wezen van onze gemeenschap. En dan kan onze toekomst schoon zijn.

Dan, mijne heeren, laat er samenwerking zijn, om onze omgang zuiver te doen wezen en ongedwongen.

Want de eensgezindheid in ons Corps wordt bedreigd door haat en kleinheid van geest.

Gevoelt ge met mij, dat ons Corps niet kan beantwoorden aan haar doel, als ge uw subjectieve gevoelens tot dogma's verheft?

De oorzaak van alle verbitterdheid en antipathie is een niet begrijpen van elkaar.

Het is kleinheid van geest als men niet kan begrijpen het bezit van idealen bij een ander en een treurige fout is het, als men zich populair zoekt te maken, door met die idealen te spotten. Want niet staat men boven een ander door 't bezit van geld of een goeden naam, maar ook niet door 't niet-bezitten van hooge idealen, veel minder als men 't enthousiasme van anderen niet bevatten kan en 't daarom houdt voor doelloos gedoe of gehuichel. Want idealen zijn 't hoogste bezit, men heeft ze het meeste lief.

Daarom zoek niet in uw coterie gezien te raken door 't neerhalen van en 't schimpen op de gevoelens van anderen, welke die mogen zijn, want karakter is meer dan populariteit.

Disputeer en debatteer, smijt met woorden en diepgevoelde gedachten, tracht uwe overtuigingen te doen overwinnen, maar daarna reik elkaar de hand. Want we zijn hier samen voor ontwikkeling en 't vinden van wijsheid voor 't latere koude en 't is ons hooge voorrecht, dat we hier nog niet behoeven te concurreeren of elkaar vliegen af te vangen.

Het Corps wil meer nog dan uw verstand om hare zaken te behartigen, het wil uw hart en edele gevoelens voor vriendschap en pieëteit, opdat haar bestaan door zuiverheid krachtig worde.

En zijn al deze dingen helaas nooit ten volle bereikbaar, omdat de hartstochten steeds weer de overheerschende zijn, ons streven kan zijn in deze richting. En dan zal misschien in 't komende jaar nieuwe vooruitgang worden verkregen, want de vooruitgang in geest en in richting, als een gevolg van krachtige uiting en debat mag niet met zich brengen een achteruitgang in wezen, als een gevolg van bittere onverdraagzaamheid.

Mocht gij allen sterk gevoelen, dat een gemeenschap sterk is door vriendschap en solidariteit der personen, concurrentie en strijd van levensbeschouwingen.

Dan is er waarachtige vooruitgang een gevolg.

Dan wil ik u hier nog wijzen op een valschen toestand in ons Corps, zijnde het groote getal van hen, die geschorst zijn van 't lidmaatschap van vereenigingen, in 't bijzonder van de Societeit Phoenix. Want niet is dit meer een voorkomend feit door omstandigheden, maar 't is geworden een kansberekening op geldbesparing, een van weinig-wil-getuigende wijze van bezuiniging. En waar deze onzuivere, valsche toestand reeds niet meer als een groote fout in ons Corps wordt aangemerkt, daar zal deze worden

een groot gevaar, als zijnde in strijd met de voorwaarden voor 't krachtig bestaan dezer Societeit en dus van 't Corps.

Laten we hiervoor waken, voor 't te laat zal zijn.

Beginnen we thans met frisschen moed. Want met onze groote getalsterkte en de toekomst, zooals die zich voor ons laat aanzien, kunnen we sterk en krachtig wezen, als we het beste wenschen en het goede doen.

Immers we beschouwen het Corps niet als eene instelling naast ons en aanwezig om ons, maar in ons en door ons.

We beschouwen het Corps als onze vertrouwde, moederlijke vriendin onzer jeugd. Want na de opvoeding onzer ouders in liefde en zachtheid, heeft zij ons gegeven eene opvoeding van ervaring en zelfstandigheid. En daarom schenken we haar onze liefde, gelijk door al de jaren van haar bestaan alleen de liefde harer leden haar heeft in stand gehouden en doen bloeien.

In onze liefde voor haar vinden we de kracht haar te gevoelen als een concreet iets, als een wezen bij ons, voor wier heil en welvaart we willen werken en streven onder op-zij-zetting van eigen persoonlijkheid. Want dan is ons Corps een band van vriendschap en broederschap en kunnen we haar onzen opvolgers geven zooals we haar ontvingen: een dierbaar pand in ons leven.

Mijne heeren, ik stel u voor een dronk te wijden aan den vooruitgang en 't intens leven van ons Delftsch Studenten Corps!

Het Corps-Wilhelmus.

't Was Zaterdag-avond na den eten op de kroeg. Alles gewoon, de menschen die nog aten aan tafeltjes reeds pratende of aan het begin van een sigaar of koffie, andere verhuizende naar makkelijke stoelen enz. Alleen 2 dronken types, die pasten of zich moeite deden te passen bij muziek, dus geblaas en herrie, dat ze binnengehaald hadden. 't Begon al te vervelen, de anderen rustig, niet gestoord, veel minder aangepakt door het geroezemoes, namen niet genoeg notitie van de improvisators, het kwam „zum Schluss“.

Maar dat moest natuurlijk een fideel slot worden, een beetje studentikoos, dus tegen het „intellect“, enfin en waarachtig er kwam een „Wilhelmus“.

De muzikanten eerst de petten af, de dirigenten waren heelemaal klaar, immers drank, bitter, misschien Oranje-bitter en 1, 2, 3 Toa, toa, toa, ta da da....

De „Societeit Phoenix“ stond op, werkelijk de niet gestoorde menschen, de menschen die dat stukje niet meemaakten maar er buiten stonden, zij hoorden er ineens bij, 't was het Wilhelmus, 't moest 't zijn, in wat voor vorm, onder welke omstandigheden dondert niet.

't Was 't Wilhelmus.

En menschen die ik kende, zij verkrachtten hun gevoel en stonden op, het waren toch de tonen van het Wilhelmus, al ontbrak ook de reden van.... en de plechtigheid of stilte voor.... al was 't ook even grooten onzin nu op te staan, als het dit zou zijn in een „kast“ waar een vrouw op een orgel, waarvan ze eerst afgedraaid heeft: „En op de Rotterdamsche brug....“ bij- of doordraait: „Wilhelmus-van-Nassouwe....“

Zouden studenten in zoo'n kast ook opstaan?

Och, ja lui die daar komen voor de vrouwen, zeker! maar de anderen, die ook?

J. v. D. W.

Moriturus.

Hij zat in den trein en ging weer naar Delft, na de kerstvacantie; hij leunde schuin achterover in de tweede klascoupé in den hoek kijkend naar buiten naar de bekende streek, hij voelde zich behagelijk, reizend met 't rustige gevoel van den student die 't thuis goed vindt en in Delft ook. Hij had niet meer dat sterke gevoel van verandering, het tegelijk naar Delft willen en thuis willen blijven, dat gevoel van den pas student geworden burgerschooljongen die heelemaal vrij wil zijn en toch in zijn vrijheid iets mist; 't gevoel van den pas ontgroende met het beetje studentikoze air, maar zoo blij thuis nog eens de verwende jongen te zijn. Toen was hij 't eerste jaar, dat nog niet thuis was in 't Corps, maar 't Corpsbewegen

met belangstelling volgt, omdat hij daarin zag al 't geluk van 't voor hem nog eenigszins mysterieuze studentenleven, vereerd als een der ouderen hem inwijdde in Corps-politiek, toen was hij de jongen met conventionele begrippen, die zich schaamde zoo'n beetje voor zich zelf als hij dronken was, maar 't toch ook weer flink vond. Hij had zich in 't Corpsleven ingeleefd, gestreden over Corps-quaesties, stemmen gewonnen bij verkiezingen, had een paar baantjes bekleed en had zich belangrijk gevonden met zijn druk-tetjes. En toen hij dan gewichtig was en een vrij gezien student, was er één ding, dat hij zoo gek vond en dat was dat hij vroeger zoo naar de anderen had opgezien en bewondering gehad voor die wat beteekenden in 't Corps. Want hij die er nu ook toe behoorde wist heel goed dat hij precies dezelfde was gebleven, dezelfde middelmaatstudent, die 't zelfde dacht als vroeger, alleen 't beter kon uiten, hij wist dat 't eenige was dat hij zich ingeleefd had in 't doen om hem heen. Hij vond 't Corpsgedoe toen heel gewoon, heelemaal niet mysterieus meer of bijzonder belangrijk en zijn belangstelling in 't maatschappelijk leven, dagteekend al uit zijn burgerschooltijd, maar minder geworden door zijn Corpsbelangstelling was weer boven gekomen.

Nu ging hij weer naar Delft, hij had ook nog wel een tijdje thuis kunnen blijven, want hij had 't beter thuis en in zijn stad gevonden dan de laatste keeren en dit stemde hem prettig. Eerst was 't zijn heelemaal student zijn geweest dat hem in huis iets had doen missen, maar vooral bij zijn vroegere vrienden; dit was zoo erg nog niet; maar later in den tijd van zijn pas weer gekomen belangstelling in 't maatschappelijk leven had hij zich vreemd gevonden in zijn vroegere omgeving, thuis minder, daar liet men hem vrij, maar bij zijn vrienden en familieleden kon hij 't niet uithouden, hij had ruzie gemaakt over dingen waar hij vroeger niets ingevonden had, hij had een gevoel gekregen van ontgroeid-zijn. Hij dacht weer aan de telkens terugkeerende hatelijkheden, aan zijn soms in vuur raken en aan het: „je zult wel veranderen“ van die 't zoo goed dachten te weten.

Maar deze keer was 't heel anders geweest. Hij was met 't voornemen gegaan om nu eens niet over die dingen te spreken, en als 't moest, ieder te apprecieeren, wijd te zijn, hij wilde 't prettig hebben en 't was hem gelukt. Hij was iederen dag naar de societeit gegaan, had met de jongeren daar gepraat over allerlei futiliteiten had belang gesteld in alle stadsverhalen en hij had heel gauw 't kleinstedsch gedoe te pakken en had 't geluk van zich in te leven weer gevoeld. 't Kostte hem veel minder moeite dan hij dacht om zich „handelbaar“ voor te doen, hij had zich veel minder over ploertigheden geërgerd. Iedereen vond hem in zijn voordeel veranderd.

Hij zat in den trein en voelde een behagelijke kalmte, 't was hem of er iets oneffens weg was genomen. Hij had niet meer de angst en de haat voor 't leven van later. Hij had immers nu weer geluk in 't kleinstedsche leven gevoeld. Even een gedachte in hem van dat hij toch trouw moest blijven aan zijn ideeën van strijd tegen al de ploertigheden; en hij geloofde 't ook wel. Maar toch hij was blij erom dat hij niet tegen zijn omgeving had gestreden.

Hij zat in den trein kalm behagelijk, student met nog wat belangstelling in Corps-quaesties, maar meer in maatschappelijke vragen, student die de maatschappij gauw in zou gaan, student, die dankbaar was dat hij 't kleinstedsche leven weer wat apprecieerde. Hij zat daar met theorieën van strijd en geluk-geven theorieën....

MIJS.

Een leemte.

Op de laatst gehouden Corpsvergadering is gebleken dat wat de vorige vergadering in hare hooge wijsheid op voorstel van den Senaat had bepaald helaas nu nog niet mogelijk was volgens de wet.

De voorlaatste Corpsvergadering had besloten dat het Corps op hare feesten gerechtigd was de geschorste leden van Corpsverenigingen buiten te sluiten. Evenwel zij handelde in strijd met de wet waar deze als een recht van ieder lid noemt:

(Hfdst. 2, art. 6 sub d): „Deel te nemen aan alle feesten en plechtigheden vanwege het Corps gegeven“ en het was

dus logisch van den Senaat, toen hij de fout bemerkte, met de nieuwe regeling te komen.

Eene goede bepaling is dat nu de geschorste leden niet kunnen feestvieren op „corpsbeer” want dit is eene regeling die hoe eer hoe liever weg moet al mag ook het niet hebben van crediet op ergerlijke wijze het „schooiereu” in de hand werken.

Ik hoop spoedig een wetsvoorstel te mogen verwachten welk insluit dat Corpsleden welke voor eene Corpsvereeniging geschorst zijn kunnen buitengesloten worden op Corpsfeesten, dit is nl. een voortwerken op de onlangs aangenomen groentijds-wetswijzigingen en tevens is dit een machtige moreele steun welke het Corps aan de vereenigingen geeft.

Het Corps dat (m. i. helaas) geen band meer wil zijn van zoo mogelijk alle ingeschrevenen aan de P. S. doch zich tevreden stelt met een band te zijn welke de Corpsvereenigingen bindt is ook verplicht deze moreele steun te geven.

d. T.

Polemiek.

Mag ik u het volgende zenden als antwoord op uw vraag naar Polemiek nu de heer J. C. d. R. d. W. daar ook m. i. niet in is geslaagd? Het stukje was al verleden week geschreven doch ik verzuumde het in te sturen:

Het laatste Weekblad komt aandragen met de vraag van A. waarom of de Christenen niet schrijven en waarom de landnationalisators niet. Als antwoord zou ik u willen voorstellen

1°. Dat de heeren Christenen en landnationalisators en liberalen het waarschijnlijk zeer onnuttig vinden om meeningen van anderen over te schrijven in het Wkbl., zoo een standpunt innemende dat voor vele schrijvers in de laatste nummers nog zoo kwaad niet zou zijn.

2°. Dat gezegde heeren landnationalisators niet meenen de wijsheid in pacht te hebben, terwijl vele vrienden van A. dat wel meenen. (Deze heeren zij eene aandachtige lezing — wat zeg ik — een van buiten leeren van de passage uit de overdrachts-rede van J. v. d. W. (Wkbl. blz. 116 „En nu is het juist het treurige.... enz.) hier welwillend aanbevolen).

3°. Dat de „A.-mensen” aan die valsche meening omtrent de wijsheid, de arrogantie (zie boven aangehaalde passage) ontleenen van wie hunne ideeën niet is toegedaan met medelijdend lachje en medelijdender schouderophalen te bejegenen. Dit laatste is n. l. nog nooit gebleken eene listige uitnoodiging tot aanbinding eener eerlijke strijd te zijn.

Naschrift. Het is mij nog niet recht duidelijk waarom u zoo dolgraag polemiek wilt hebben. De staaltjes in de laatste Wkbln. vertoond, komen mij voor niet zoo bijster interessant te zijn. Dat Gritters Doublet niet begrijpt dat D.....e beteekent „David aan kunst doende” terwijl G. D. J. niet begrijpt waarom hij een windmolen is behoeft den lezers toch niet als lezenswaardig thuis gestuurd, temeer als daardoor andere stukken gedeeltelijk moeten blijven wachten tot het volgende nummer.

Adieu.

d. T.

Lijnrecht in strijd met 's Heeren d.T. beweren, een voorstander te zijn van een eerlijken strijd, is dit stukje, vol misselijke insinuaties.

Dat het optreden der Democraten in ons blad zou bestaan in het naschrijven van anderer opinies is iets wat ik beneden me acht te beantwoorden.

Echter meen ik te moeten opkomen voor de menschen, die de heer d. T. verdedigt (!) met zijne verklaring, dat zij niets anders zouden kunnen, dan anderer opinies naschrijven. Wij hadden beter gedachten van deze heeren. Dat zij, die veel in ons weekblad schrijven, volstrekt niet meenen de wijsheid in pacht te hebben, doch juist verlangen hunne overtuigingen aan die van anderen te toetsen, blijkt wel ten duidelijkste uit hun verlangen naar polemiek. M. i. is dit ook de bedoeling van de door u geciteerde woorden uit de rede van J. v. d. W. Ik kan daar ten minste niet uit lezen, dat men zich niet mag uiten vóór men de wijsheid in pacht heeft.

Wat het medelijdend lachje en schouderophalen aangaat, hiervan is voor zoover ik weet nooit iets in ons blad gebleken om de eenvoudige reden, dat de genoemde heeren zich zoo goed als nooit hierin vertoond hebben. De eenige keer, dat ik me herinner, dat dit het geval is geweest was met het stuk van W. J. N. over de Hogerhuis-zaak in No. 33, vorige jaargang. Ik tart u mijnheer d. T. om in het antwoord van A. hierop een zweem van de door u terecht afgekeurde wijze van bejegenen te vinden.

Dat ten slotte de kibbelarijen van Gritters en Jordens niet zijn de polemiek die zij verlangen, blijkt wel hieruit dat juist in de nummers waarin deze opgenomen werden, zoo nadrukkelijk om polemiek werd gevraagd.

Ten slotte wensch ik mijne verwondering uit te spreken, dat de heer d. T. zelf oud-redacteur van het Weekblad op eene dergelijke wijze het standpunt der redactie durft miskennen.

J. F. L.

Philosophie-Colleges.

't Request aan de Koningin in zake philosophie-colleges is verzonden, van 340 handteekeningen voorzien.

In afwachting van eene officieele benoeming van een docent in de philosophie zou 't aanbeveling verdienen reeds nu stappen te doen in de leemte te voorzien, vooral daarom, omdat een officieele benoeming als ze al plaats vindt zeker lang op zich zal laten wachten. Nu heeft zich zooals gezegd is prof. Bolland bereid verklaard de Delftsche studenten in hun wenschen te helpen wanneer er een voldoende aantal studenten zijn, die behalve overtuigd van de wenschelijkheid ook van plan zijn de colleges te loopen. Een verzoek aan prof. Bolland om die colleges te geven zal gedaan worden. Namen van hen die die colleges willen loopen zijn daartoe noodig. Degenen die zich hier onder rekenen worden verzocht zoo spoedig mogelijk op ter tekening liggende lijsten te teekenen.

Weekverslag.

De crisis in 't Amsterdamsch Studentencorps is behalve voor de er nauwer mee betrokkenen zeer zeker ook een belangrijk feit voor de er buiten staande studenten en dus voor ons Delftenaars. Want al is een motie ten doel hebbende geheele reorganisatie, afschaffing van groentijd en verlaging van entré en lidmaatschapskosten verworpen of ten minste krachteloos gemaakt, 't feit dat er lang en breed over gedebatteerd is en de inhoud van 't debat wijzen erop dat 't Corps daar niet meer aan de eischen van den tijd voldoet. Zoo is dit 't eerste Corps dat groote veranderingen zal moeten ondergaan, wil 't blijven (of juist: weer worden) de vereeniging van studenten. Nu ben ik niet met Amsterdamsche toestanden op de hoogte maar ik geloof toch wel dat 't groote onderscheid tusschen A. S. C. en D. S. C. (dat betrekkelijk 't meest aantal leden heeft) gemakkelijk te verklaren is. Dit neemt echter niet weg dat een crisis voor 't D. S. C. absoluut niet onmogelijk is; zelfs dat 't heel goed kon dat 't nu in zoo veel ongunstiger condities schijnende A. S. C. ons Corps in ontwikkeling een paar tientallen jaren vooruit is en na een niet te lang tijdsverloop gereorganiseerd, 't voorbeeld van inrichting voor de andere Corpsen zal worden.

't Groote onderscheid dan is dat er in Amsterdam minder dringende redenen zijn om Corpslid te worden dan in Delft m. a. w. dat er daar weinig of geen, hier vrij veel pressie is. Amsterdam biedt buiten 't Corps genoeg gelegenheid aan tot ontspanning dan dat 't Corps als gezelligheids- en plezierversameniging strikt noodzakelijk is, terwijl 't Corps te weinig vakvereeniging is, om dit als reden van lid worden te noemen. In Delft daarentegen zijn de voornaamste gelegenheden tot ontspanning Corpsvereenigingen, in Delft is buiten 't Corps weinig te doen, in Delft is 't Corpslidmaatschap tot verhooging van geluk wenschelijk, zoo niet noodig; hoewel 't toenemend spoorstudeeren wel eens een bron van gevaar zou kunnen worden. Er komt bij dat al is ook 't Delftsche Corps geen utiliteits-vereeniging, al is zelfs de schijn vervallen door de afschaffing van studiebelangen-commissies, al is zelfs 't artikel dat 't ingeschre-

(Zie vervolg Bijvoegsel.)

B I J V O E G S E L

behoorende tot het STUDENTEN-WEEKBLAD
van ZATERDAG 24 MAART 1900.

ven-zijn de eisch noemt en door 't daaropvolgend artikel tot 't essentieele van de Corpswet is verheven, al is dat artikel sommigen en 't volgende velen een doorn in 't oog, dat toch 't Corpslidmaatschap voor den lateren werkring zeer plezierig en met 't oog op 't maatschappelijk gekruigen wagen en 't hebben van connecties in de ingenieurswereld (die door 't overwegend groot aantal Corpsleden in 't Corps gemakkelijker te verkrijgen zijn, dan er buiten) ook nuttig is, utiliteit geeft. Deze reden, niet dikwijls erkend, 't is waar, oefent zeker ook pressie uit op 't Corpslid worden.

Wat blijkt nu? Dat in Amsterdam waar weinig pressie is, weinig Corpsleden zijn; zij, die daar lid worden doen dit veel meer uit vrijen wil dan in Delft, ongetwijfeld ook in Amsterdam geeft 't Corpslidmaatschap verhooging van geluk, maar 't is daar geen dwang, zooals 't bijna bij ons is, waar de keus staat tusschen een vrij lammen studententijd en de kans op een leuke.

Wij zouden dus dit kunnen zeggen (al ben ik er van overtuigd dat 't slechts zeer onzuiver genomen waar is): 't verschil in percenten van 't aantal Corpsleden in Amsterdam en Delft wijst aan de in Delft door pressie lid gewordenen. Dit blijft natuurlijk alleen zoo als de Corpsinrichtingen in beide steden 't zelfde blijven. In Amsterdam wordt nu getracht de niet-corpsleden lid te doen worden door veranderingen in 't Corps te brengen. De te maken veranderingen moeten wij zeer ter harte nemen, moeten wij misschien nog eerder maken dan Amsterdam, omdat ze bij ons zouden zijn ten voordeele van een zeker aantal door dwang reeds lid gewordenen, daar echter om feitelijk dezelfde personen vrijwillig lid te doen worden.

Maatregelen om 't Corpslidmaatschap goedkooper te maken zijn bij ons noodig, omdat 't niet aangaat 't Corps, dat door velen als toegang tot vereenigingen wordt beschouwd, of als noodig om „gezien” te zijn nu en later, moeilijk

toegankelijk te maken, en 't verkeerd is daardoor nog anderen uit te sluiten van onze gezelligheidsvereeniging (juister ware misschien: gezelligheidsstrust).

Afschaffing of vermindering van vertegenwoordiging, minder geld storten in de feestkas, niet gedwongen koop van den almanak (praktisch nu 't geval) zouden dus voor Delft billijke maatregelen zijn. 't Sterk werven voor vereenigingen, de groote hoofdelijke omslagen (ook in 't Corps, vooral eerste jaar) duurdoenerij bij feesten enz. zijn kiesartikelen waartegen eveneens gewerkt zou kunnen worden. Afschaffing van groentijd is met 't oog op de zoo humane toepassing tegenwoordig, misschien nu nog niet gewenscht.

Over 't Corps als utiliteitsvereeniging en de vermoedelijke bestemming van 't Studenten-weekblad de volgende keer.

v. d. B.

D. S. C.

Op de Corpsvergadering van 21 Maart l.l. is door den heer J. van der Waerden de volgende motie voorgesteld en door de vergadering aangenomen:

De Corpsvergadering van den 21 Maart 1900;
gezien het Verificatie-verslag;
overwegende dat nu de respectieve schulden aan de Societeit Phoenix en de firma Van der Mandele zijn afbetaald;
overwegende dat daardoor de uitgaven van het Corps zullen dalen tot f 5000 à f 5500;
geeft den Senaat in overweging na te gaan of nu niet eene contributie-verlaging van f 15—f 12 mogelijk wordt en zoo ja om die voorstellen in te dienen, welke een dergelijke contributie-verlaging mogelijk en noodig zou maken.

ADVERTENTIEN.

2 Gemeubileerde KAMERS

met SLAAPKAMERS

te huur, bijzonder geschikt voor twee heeren die te zamen studeeren.

Adres H. J. F. HEEZIUS, Koornmarkt 72, over de Peperstraat.

ATTENTIE S. V. P.

NEEMT PROEF.

Gezondheids Tarwebrood

van zuivere Zeeuwsche Tarwe gebakken en zacht verteerbaar, maar tevens voedzaam in gebruik. De prijs is 15 cents per kilo. Het brood wordt op bestelling door de geheele stad bezorgd.

Aanbevelend,

J. HANNEMA,
Vrouwjuttonland 23.

MUZIEK.

Zaterdag 17 Maart geopend een
MUZIEK-MAGAZIJN.

GROOTE MARKT No. 25, DELFT.

Specialiteit in ORGELS en PIANINO'S. Directe import van NAPELSCH E MANDOLINES, MANDOLA'S, SPAANSCH E GUITAREN en BAS-GUITAREN. Groote sorteering Kunstler Instrumenten. Ruime keuze voor Dilettanten. SNAREN in soorten.

Verder alles wat met muziek in betrekking staat.

H.H. Studenten wenschen wij hierop hunne bijzondere aandacht te vestigen.

Achtend,

HEES & Co.

CORPSBEELD.

IN DEN TECHNISCHEN BOEKHANDEL VAN
J. WALTMAN JR. LIGT TER TEEKENING EEN
INTEEKENLIJST VOOR HET NIEUWE

CORPSBEELD

WAARVAN EEN AFGIETSEL IN DEN WINKEL
TER BEZICHTIGING IS.

HAAGSCHE KUNSTKRING.

VERLOTING

van Schilderijen, Aquarellen,
Beeldhouwwerken en andere
Kunstvoorwerpen.

Te houden met toestemming van H. M. DE KONINGIN,
verleend bij Kon. Besl. van 18 November 1899, N°. 75.

Bewijzen van Aandeel à f 2,50
voor DELFT verkrijgbaar bij den Boekhandelaar
J. WALTMAN JR., Binnenwatersloot 33.

BOEKDRUKKERIJ J. WALTMAN JR.

BINNENWATERSLOOT 33.

BEVEELT ZICH AAN VOOR HET LEVEREN VAN
VISITEKAARTJES, INVITATIEKAARTEN, PROGRAMMA'S,
BALBOEKJES, MENU'S, CONVOCATIEBILJETTEN,
DIPLOMA'S, KWITANTIEN, REGLEMENTEN, STATUTEN,
ENZ. ENZ.

